

PŘEDMLUVA K ČESKÉMU VYDÁNÍ

<i>Přístupové cesty k tajemství otce Pia z Pietrelciny</i>	7
ÚVOD	
„Nežiji už já...“	18
I.	
<i>Můj Bože! Opravdu jednou dojde k tomu, co mi zvěstujete?</i> 31	
II.	
<i>Ona nevýslovná sladkost, která kane z vašeho pohledu</i> 37	
III.	
<i>Nikdy jsem neskládal důvěru v sebe sama.....</i> 46	
IV.	
<i>Můj otče! Jak těžké je věřit!</i>	52
V.	
<i>Kdy ve mně vzejde slunce?</i>	57
VI.	
<i>Vždy naleznu společnost všech duší, které opravdově milují Ježíše</i>	61
VII.	
<i>Poslušnost je pro mne vším</i>	64
VIII.	
<i>Ale ty se mi pak jednoho dne ukážeš na hoře Tábor v posvátném západu slunce?</i>	67
IX.	
<i>Tohle všechno je zasvěceno Ježíšovi</i>	73
X.	
<i>Cítím, že bolest mi trhá duši.....</i> 79	
XI.	
<i>Jak nádherné je vnitřní království</i>	83

XII.	<i>Milovat svého Boha je důsledkem jeho plného poznání</i>	86
XIII.	<i>Řekněte Ježíšovi, ať mne netrýzní ještě tím, že bych se já měl stát jeho trýznitelem</i>	100
XIV.	<i>Bylo to o páté hodině večerní, když jsem byl pojednou naplněn strašlivou hrůzou</i>	107
XV.	<i>Zranění, které ve mně bylo znovu otevřeno, krvácí</i>	115
XVI.	<i>Svatá poslušnost, která byla tím posledním hlasem</i>	123
XVII.	<i>Nedopřává čas tomu, aby se zahojily staré rány, a ještě do těchto otevřených poranění mi zasazuje další ..</i>	125
XVIII.	<i>Pociťuji v sobě cosi podobného železné čepeli... ..</i>	129
XIX.	<i>Jak dokáže unést ve svém nepatrném srdci Toho, jenž je naprosto nekonečný?</i>	133
XX.	<i>Je to jako dýka vbodnutá do mého srdce</i>	137
XXI.	<i>Důvěra v autority mi neschází</i>	139
XXII.	<i>Zdá se, že s paní přívětivostí je to poněkud lepší</i>	141
XXIII.	<i>Kdopak mne jenom osvobodí z tohoto pohlcujícího a šířajícího ohně?</i>	145